

(३) अजाकर्णे ऊतवतः कश्चिन्नियमं विधत्ते । “अजस्य तु नाश्रोयात् । यदजस्याश्रोयात् । यामेवाग्नावाऊति जुहुयात् । तामद्यात् । तस्मादजस्य नाश्र्यम्” इति । अजासम्बन्धि ‘यत्’ क्षीरादिकं, तदीयं ‘नाश्रोयान्’ । तद्भक्षणे तु ‘आऊतिः’, एव भक्षिता स्यात् । तस्मान्न भक्षयेत् ॥

(४) अजाया अण्यलाभे पक्षान्तरमत्र विधत्ते । “यद्यजान्न विन्देत् । ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते होतव्यम् । एष वा अग्निर्वैश्वानरः । यद्ब्राह्मणः । अग्नावेवास्याग्निहोत्रं ऊतं भवति । ब्राह्मणन्तु वसत्यै नापरुन्ध्यात् । यद्ब्राह्मणं वसत्या अपरुन्ध्यात् । यस्मिन्नेवाग्नावाऊति जुहुयात् । तं भागधेयेन व्यर्द्धयेत् । तस्माद्ब्राह्मणो वसत्यै नापरुध्यः” इति । ‘वैश्वानर’नामकस्याग्नेः ‘ब्राह्मण’जात्यभिमानिदेवत्वाद्ब्राह्मणस्य तद्रूपत्वं । ‘तद्धस्ते’, ऊतवान् पुरुषः स्वगृहे निवासार्थमागतं ‘ब्राह्मणं’, न परिहरेत् । तत्परिहारे स्वकीयमग्निं भागरहितं कुर्यात् ॥

(५) अथ ब्राह्मणस्याण्यलाभे पक्षान्तरं विधत्ते । “यदि ब्राह्मणं न विन्देत् । दर्भस्तम्बे होतव्यम् । अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः । अग्नावेवास्याग्निहोत्रं ऊतं भवति । दर्भास्तु नाध्यासीत । यद्दर्भानध्यासीत । यामेवाग्नावाऊति जुहुयात् । तामध्यासीत । तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः” इति । पुनराधानब्राह्मणे दर्भैरादधातीत्येवमग्न्याधानसाधनत्वेन दर्भाणां श्रुतत्वाद्दर्भस्तम्बस्याग्नियुक्तत्वं, तत्र होता दर्भाणामुपरि न वसेत् ॥

(६) अथ दर्भाणामण्यलाभे पक्षान्तरं विधत्ते । “यदि दर्भान्न